

Susivaišius Rev. Selp. Kom. sanariams Philadelphia, jo sanariams Sėrydas ir Baltrušaitis iš syk nepripažino už veikiančias Lietuvoje ne jokių kitų partijų išėjus vienos Soc. Dem. Darb. partijos. Stengiasi pertikinti, jog varpicių demokratų partijos visai nėra, lyg jos sanarių pareiga būtų mielduoti vaineikuotiems Amerikos vėkojams; draugiečių organizacija nesanti organizacija, bet tik 3 žmonės: apat Kapsuko, esą dar du (butų) juk neįsitingu visiems kalbėti apie organizacijos sanarius ir dar gal Amerikos veikėjams adresu priduoti, kad jie, supykę už ką nors, galėtų juos viešai pagarsinti), tai esą tokių nėra ką šelpi (turbūt, kad jų Lideika ne myli); todėl kamitetas privalas visus pūgus siųsti Lideikai. Jeigu tas ne pasisektų, gaudino atsakymu. Net kviesdams manę pributi ant susirinkimo, Sėrydas pridūrė: „neatbūtinai atvažiuok nors atsiviešinti“.

Dr. Šliupas, Bacevičia ir aš pripažinome visas Lietuvoje esančias partijas veikiančioms, kovojančioms už laisvę Lietuvai, už tokią pripažinome varpicius, draugiečius ir socialdemokratų; Sėrydas ir Baltrušaitis laikė tik partiją už vertą paramos, kurioje yra Lideika. Tai Dr. Šliupas atsiliepė: „jeigu tik Lideikai reikty pinigų siųsti, tai kam visuomenė, rinko komitetą, kam jam pavadė svarstyti ir rūpintis padalinimu sudėty revoliucijai pinigų? Jeigu siųsti vienai nymyčiai partijai, arba upatui, tai visai ne reikia komiteto; aukautojai gali pinigų siųsti tiesiog Lideikai, aš gi niekieno, ne Lideikos agentu nebūvau ir nebusiu. Jeigt iš reikškimu nuomonių apie revoliuciją nėra vietos, jeigu ne galima svarstyti, tik pinigų siųsti todėl, kad Lideika turi daugiausiai pasitačius tarp Amerikos pseudo socialistų rėkinių, tai komiteto ne reikia“. Taip pasakė Šliupas, jeigu ir ne visai tais pakais žodžiais, tai toj prasme. Tokia kalba vienk ne zenkina atsikvymo iš komiteto, o Baltrušaitis su Sėrydu pasiskubino viešai pagarsinti, kad Šliupas su Bacevičia pasirašė iš komiteto ir toliaus ne paremtais ant teisybės užtikrinamas dabar pripildo Amerikos lietuviškas laikraščius. Taigi išrodo, lyg kad jie vien įeiktoji progos iš mazožio daryti didelius daiktus, iš adatos vezimą priskaldyti.

Kada Lideika atsistūnė savo protestą „Vienybė“ ir „Lietuvai“ pagraisnt, jis parašė privatišką laišką ir Sėrydai, kurį Šliupas, sutinkant Sėrydai, perskaitė ant pirmo komiteto susirinkimo, kuriame tarp kitko buvo parasyta: „jok jis (Lideika) nori sukelti ermyderius tarp Amerikos lietuvių, kad Šliupas su Bacevičia būtų išimti iš komiteto ir kad visi Amerikos lietuvių suaukauti pinigai pateiktų Lideikai“ (jeigu tas būtų teisybė, tai iš tikro būtų biaušas darbas. Rd.). Ir ant to tai Lideikos paliepimo Sėrydas su Baltrušaitis gal rėmėsi, varinėdami intrigas, siūndose socialistų kuopelės ir tai toktas, kurios nesvarsto, bet laukia vien keno nors paliepių ir norodų kad pradėty kelt protestus. Kaip tik guziką paspaudžia kas, tai dantys automatiškai išsikišę! Tai rodo geriausią niekšinišumą Kapsuko ir „Draugo“ organizacijos, kurios nesirūpina kandojio dar ir dabar, nors jau susitaikė su „Darbia. Balso“ organizacija. Nusiramino kovai su Kapsuku, pradeda kovoti su Šliupu. Mat musų veikėjams reikia vis kokio kaulo, už kurį pautas, be to jie ne gali nieko dirbti.

Jeigu mes reikalavome, kad nuo pasėlois ne būtų išskirta Liet. Demokrat. partija, tai todėl, kad mes žinome, jog ir ji dirba ant Lietuvos žmonių labo ir gal ne mažiau už Balsečius ir Draugiečius. Nors jie ir nereikalauja teip kaip kiti, bet ateis laikas, kad aš darbus at pats ar kiti pagarsys. Užrubežiuose nėra pavojus, tuom tarpu tik revoliucionieriai, būvę užrubežiuose, dabar grįžta į Maskoliją, kada joje užgimė tikra revoliucija; musų gi pavydintū kitiems darbu atstovai nesikurkina iš ramų vietų ir iš tokių vietų rėksmus kelia.

Ir apie padų revoliuciją sunku mums susitaikyti. Kokią mes keliam revoliuciją? Tautišką, ar vien ekonomišką? Sėrydas aiškina „Vienybė“ ir „Lietuvai“, kad revoliucija keliama ne išliuosavimui mūsų tautos, todėl niekina tautiečius (Lideika jau kalba protingiau, jis bent tautystės ne niekina). Jeigu revoliucija keliama ne išliuosavimui tautos, tai kam? ada kubiečiai ir filipiniečiai kėlė revoliuciją, todėl tasyk lietuvių igų ne dėjo? Jeigu revoliucija ama ne už tautos labą, kaip kada Sėrydas, tai todėl, kada maskoliški revoliucionieriai rengėsi, sukleimui lietuvių spaudinti atsikaukumus, tasyk L. S. D. P. protestavau, o „Vienybė“ to žinią perspausdino, pridurdama, jog Lietuva turi būti lietuviams ir jeigu reikalos aprūpi? Ta-

syk buvo kitoki laikai, dabar musų „tikriems revoliucionieriams“ jau tautiški lietuviški reikalai nerūpi. Argi Lietuva musų socialistams yra tik meliama karvė, kurios pienu, pasipynus progai, galima pasidurtinti?

Per „Vienybė“ norėjau apie tuos dalykus visuomeni pranešinti, bet jos redaktorius, Baltrušaitis, jeigt tando ką sau nemelio, ne talpina, kas buva rašyta, kartais patalpina į mėnesį laiko, kaip rąstas pasęsta (tą daryti, pasipylus dabar daug prie protestų, atsielina ir kitiems laikraščiams, kadangi visi protestai nepatelia. Rd.).

Bet broliai lietuviai, kuriems rūpi labas musų tautos, ne paistryte ant ty visų intrigu, bet dėkite akas ir toliau suliepinui revoliucijos, nes jos dabar labai reikalingos. Siųskite pinigų Dr. Šliupui, o jie bus suvartoti išliuosavimui mūsų tautos iš svetimo jungo; kas ne rūp tauta, tas gali pinigų siųsti, kur patinka.

Neatsisakęs iš komiteto, Naujokas.

III.

Neužsipuldamas ant niekieno, nekaltindamas įvykių vaidų, nurodysiu čionai kelis faktus, kaip Dr. Bacevičia ir Dr. Šliupas atsiskė iš komiteto.

Abudu daktarai norėjo padalinti tuokart susirinkusius pinigus trims partijoms ir tuojaus išsiųsti. Sėrydas, Naujokas ir aš stovėjome už tai, kad palaikyti tuą laiką, — kaip autursime, — pažiūrėti, kaip visuomenė nuspręst: ar dalinti ar ne ir t.t., tiesiog paduoti visuomeni tam tikrus klausimus ant balsavimo, kuris ir teip prasidėjęs buvo su protestais. (Manęs paskutinio tame dalyke užklauso. Iš reikškus man savo nuomonę ir pasakius, kad jau viskas — Dr. B. ir Dr. S. kaip buvo pasirėmę ant stalo, teip nuleido rankas ir Dr. B. sakė: „Tai ko mes čia susivaižiavom?“ Tai pat artkojo ir Dr. S. ir po tuai pauzai abu daktarai (heatsipenu kartas pirmiaus, bet rodo kas), viens po kitam, viena mislia, išsitarė, — kaip man išrodė — pusiau-tvirtai, jog jeigu komitetas (?) neuatstovauja, tai kam da buti komitete: „Mums nieko daugiau nelieka, kaip tik atsiskakyti“. Ir juodu atsiskė. Aš paserėjau: „Bet tai išrodo, lyg ministeriai“. (Mat ministeriai visados atsiskako, jeigu jų įnešimo nepalaiko parlamento dauguma). Bet to, turbūt, nenigirdo. Tik Sėrydas, baigdamas tvarkint protokolą, pasakė: „Vienok kaip, daktarai, bus? Jus atsiskakot, bet tas išrodo, kad daktarai, lyg ministeriai!“ Dr. S., nusijuokdamas, artkojo: „Lyg ministeriai!“ Ir visi juokėmės be piktumo, be ironijos. Toliaus Dr. S., atsisaukdamas į visus posėdiniukus nuo „Mielie broliai!“, pradėjo aiškty, kad mes ne viens nėsame laisvės ar revoliucijos prieštai, visi trokštame labo tėvynei ir t.t. Aš savo mislyje stebėjau: „Ar gi dar gali „but tame klausimas?“ ir panašiai išsiterė: vienk jau tuokart užmezgė abejonių, kas dabar pavirto į reališką sūnksą — užmetimą, buk socializistai kiša savo „nevalyas rankas“ prie visuomenės aukų ir t.t. ir t.t. nekalbant jau, ką manę apskelbė „denuciantu“, kas lyginasi „išgamai“, „niekšui“. Beje, besibaigiant posėdžiui, Dr. S. ir pasakė, visas sujūdęs, trenkdamas į stalą: „Socialistai — niekšai!“ Aš pasakiau: „Ne, kad ir jie ką blogai padarė, bet visgi „niekšais“ da negali pavadty, ir aš protestuoju prieš tai“. Bet kadangi aš pats esu socialdemokrat, kadangi Šli. tai sakydams, ypatingai perversiniai bioktelioje akimi ant manęs, tai jaučiausi kaip išpildęs moraliską, bet bespėkė priederme, kad neautylejau; lygiai teip, kaip būtinai nuteiję, jeigu būtų pavadinta „niekšais“ varpicius, ar draugiečius; net klerikalų negali abeloni pavadinti niekšais, išskyrus tik tuos, kurie kovoją prieš laisvės darbą...

Po tam neužmirštinam šuktelėjimui, kurio iki to nepaunote esapnavau, Dr. S. pakilo, išsireikšdamas, kad jis su socialdemokratais bei socialistais nieko bendro nenorįs turėti ir atsiskakė iš komiteto, duodamas tai suprast, kad tai daras dėl manęs ir Sėrydu, kaip socialisty. Tada visi atsitraukė nuo stalo, kas reikė, kad posėdis pasibaigė. Sėrydas tik liko tvarkyt protokolą, kurio visoki prieidėjimai ir patysaimai buvo surašyti ant atskirų popieriukų. Protokole (kurs tipo „Kovos“ N. 24—25) yra tikri musų žodžiai, diktuoti, tik ką surašyti formoje antrosios ypatos atpasakojimo.

Sėrydas užklauso: „Vienok kaip dabar padaryt? Jus, daktarai, atsiskakot, tai ar tą įtraukt į protokolą, ar jūs pats parašysit? Juk reik pranešt visuomeni“. Jau buvo nutarta protokolą apgarsyt, — turbūt vis tam pritarė, bent nieks neprieštaravo, — ir dėl to Dr. B. atsakė: „Kaip tamista sudavadinis protokola, ant paibajos gali parašty, kad mudu atsiskakom, ir bus atlikta“.

Paskui buvo ilgi pasikalbėjimai, daugiausiai apie paprastus dalykus, — ot, būvom kaip svečiai. Tik apie 3-ę valandą po gaidžių, prieš išsiskirstant į vakynę, dar Dr. S. išreikšė galėsti, kad mes „nieko nenuveikėm“. Sėry. išreikšė, kad juk mes šį-tą nutarėm, tik todėl daktarai nepristoją. Sl. matomai apie „palaukimą“ ar užklausimą visuomenės visai nemisliojo ir tą jis visai ignoravo.

Abiem daktaram ejo vien apie tai: dalint, ar nedalint. Ir tas turėjo but nuspręsta tuojuas, nelaukiant kokios ten visuomenės, apie kurią, nežinau dėl ko, Sl. su nenuorū kalbėjo („aš žinau, kas ta visuomenė“). J. Naujokas nors tarė palaikyti, ka visuomenės dauguma pasakys, bet iš principo nieko neretėjo prieš „dalinimą“. Todėl Dr. S. tą musų „nieko nenuatirai“ numetė ant N., sakydams, kad jis — ne po šiam, ne po tam, ir tik dėl jo, girdi, musų balsavimui neturis nė daugumos nė mažumos. Ant galo dar Sėrydas paklausė, kaip bus su atsikvymu? Ir Dr. B. vėl artkojo, kad jis Sėry. galys paminti protokolą gale. Potam neilgo išsiskirstėm.

Laikraščiai, patalpinusieji straipsnius, kuriuose užmeta man melagystę apie komiteto pakrikimą, teikis perspaudinti ir šita pašikinimą, — lai visuomenė sprendžia. Ant ypatingi ant manęs užsiopimų neatsakysiu. J. Baltrušaitis.

Patalpinogė 3 liudijimus apie paskutinį susivaižiavimą Rev. Selp. Kom. Visi trys liudijotai buvo ant susivaižiavimo, bet kiekvienas liudij kitai. Tame chaos nieks nesupaisys, kur yra teisybė. Argi mes ištikro nesuprantame svarbūmo liudijimų.

Patalpinogė 3 liudijimus apie paskutinį susivaižiavimą Rev. Selp. Kom. Visi trys liudijotai buvo ant susivaižiavimo, bet kiekvienas liudij kitai. Tame chaos nieks nesupaisys, kur yra teisybė. Argi mes ištikro nesuprantame svarbūmo liudijimų.

Patalpinogė 3 liudijimus apie paskutinį susivaižiavimą Rev. Selp. Kom. Visi trys liudijotai buvo ant susivaižiavimo, bet kiekvienas liudij kitai. Tame chaos nieks nesupaisys, kur yra teisybė. Argi mes ištikro nesuprantame svarbūmo liudijimų.

Rd.

Protokolas II. Chicago Rev. Komiteto.

Pagal nutarimą atsibuvusio Mas Mitingo miesto dalij „Town of Lake“, šandie, 10 d. gruodžio 1905 m., atsibuvo visuomeniškas susirinkimas šelpimui revoliucijos, likusių nalių ir naliųčių po mirusų kovoj už Lietuvos laisvę. Susirinkimas atsibuvo Šv. Jurgio K. parapijos bažnytinėje salė, kurį, susirinkimui, atidarė prezidentas J. Varkala, ir po trumpai ir gyvai prakabai, pasakė ant kalbėtojus p. A. Bijanski, kuris aiškiai ir sujudinančiai parodė reikią šelpimo Lietuvoje musų brolių ir seserų, kovojančių už laisvę. Potam kalbėjo kasierius St. Marcinkevičia, pagalios Dr. V. Kudirkos Giesmininkų Dr. T. artkojo, „Maršilių“, ko susirinkusioji visuomenė atsisotus išsilaus. Po deklamacijai 8 metų mergaitės, A. Kabašinskiutės, da kalbėjo sekancijos ypatos: Dr. A. L. Graičunas, Zimontas, Bagdžianas, Kuzma. Vi si kalbėtojai lietuvius ragino prie deimo gausenų aukų revoliucijai laubui. Po viskam buvo pas susirinkusius suklektuota aukų 33 dol. 56c.

Tėvynainis J. Bagdžianas, šelpimui revoliucijos, atspaudino paveikslus, kaip kazakai Peterburge skerdžia ir kančiai kajoja nekaltus žmones ir susirinkusius apreiškė, kad tuos paveikslus (pločio 9 col. ir ilgio 15 col.) parduodas po 25c. kožną, iš kurių 15c. atiduoda šelpimo revoliucijos fondam, o sau pasilikta tik 10c. kaip kaštus atspaudinimo. Susirinkusi visuomenė tą auką su dėkingumu priėmė, nes tas fondai gali ateiti daug pelno. (Lietuviai, norintieji minėtus paveikslus pirkti ir tuomi padauginti revoliucijai aukas, gali kreiptis po sekancija antrašū: J. Bagdžianas, 3314 Muspratt st. Chicago, Ill.).

Ir viso dabar pas kasierį St. Marcinkevičių revoliucijai surinkty aukų yra:

Nuo Mas. Mitingo ant Town of Lake \$19.25
Sv. Stanislavo Dr. T. laikė savo teatro „Amerika Pirtie“ surinko \$5.17
Ant visuomeniško susirinkimo Šv. Jurgio K. parap. salėj laikyto surinkta \$38.56
J. Bagdžianas už parduotus paveikslus \$2.05

Viso labo \$60.03

Dalyje Bridgeporto sekancijos ypatos likosi išrinktos ant kolektojų, kurių priderytė yra — pavakščioti nuo stubų ir stubų ir pakelkutuoti ant knygutės — kuriems ir knygutės jau suteiktos.

J. Bagdžianas, 3314 Muspratt st. F. Eismontas, 924 — 33rd st. J. Šikas, 439 State st. R. Gineika, 924 — 33rd st. J. P. Jovaisis, 3222 Auburn av. L. Papauškus, 883 — 33rd st.

Po graudingai ekstra prakalbai p. A. Bijanski, kuris sujungino ir uždegė visuomenės širdis — susirinkimas prezidento A. Varkalos likosi uždarintas.

Dr. A. L. Graičunas, Cent. Revol. Kom. Chicago's sekr.

ŽVĖRYS IR ŽMOGUS.

Pagal Schmel'į.

Nors per visą žiemos laiką jis, sustingęs, kybo kelnorė, ar kur kitur prie sienos prisikabinęs, bet jo kuno viduryj laikosi gyvybė. Tirsti plaukai ir lakiojimo plėvė, į kurią žvėrelis įsivynioja laike žieminio miego, kaip patalai miegantį žmogų, saugoja nuo žiemos šalčio.

Menkai išmananti žmonės nekencia šikšnotsparnių ir tiki, kad jie ēda pakabintą mėsą, ypač lašinius. Nuomonė tokią klaidi: šitie žvėreliai ir norėdami, negali to padaryti, tai rodo jau jų dantų sudėjimas. Kiti vel mano, kad šikšnotsparniai įsiska žmonių plaukus. Tas teigti neteisybė. Nė ra ko šitų žvėrų bijotiesi tik todėl, kad jie į darbą, ant medžionės eina naktimis ir panašus į peles, darančias žmonėms daug blogo; šikšnotsparniai, vienok, žmogui blogo nedaro, priešingai, jie daro daug gero.

Lakiojant, žvėris sunaudoja dangian pajiegy negu bėgiodamas ant žemės. Todėl šikšnotsparniai turi, sulgy savo didumo, ēsti daugiau negu tokio jau didumo gyvenanti ant žemės žvėrys. Ištikro, jie labai ēdus. Šikšnotsparniai minta labiausiai naktinėms plauktakoms, kurių kirminai labai kenkia sodų ir girių medžiams. Dėlto tai šikšnotsparniai labai žmogui naudingi ir juos reikia ne naikinti, bet saugoti.

Šikšnotsparniai turi daug priešų. Pelėdos gaudo juos lakiojant naktimis. Kiaunės, ēskai ir katės užpula ant jų besibilstint dienos laike. Apsisangojimini nuo keturkojų priešų, šikšnotsparniai kovoja su sunkiai prieinamose vietose. Palša plauko parva teigpi saugoja nuo priešų, kadangi dėl tos parvos nelengva pustauniose arba visai tamšiose vietose patėmyti kur pasikabinusį šikšnotsparnį. Miegantis, kybantis prie sienos žvėrelis beveik nesiskiria nuo apdulkejusių vortiklių.

4 Dalis.

Mintanti vabalais žvėrys.

Prie to skryliaus priguli maži žvėrys turinti tvirtus nagus. Dantys visų trijų veislių: iltniai, piaujanai ir šakniniai. Šakniniai dantys turi viršų aštrias kalvutes. Nosis išstusys, panėsi į triubą.

Kurmis? Ilgio turi apie 15 centimetrų arba 6 colius. Kurmiai veikt visą amžį praleidžia po žeme. Tuo vietoj, kur gyvena kurmis, žemė yra daug olij ir iškasty, ant viršaus matyt kur nekur iš olos išmestos žemės krūvelės. Po viena iš tokių krūvelių yra apvali ola, iškota samanomis, lapais ir žole. Kuris ola iškasta ne toj vietoj, kur kurmis paprastai medžioja, tai prie jos nukastas, druciai numintas kanalas, kaipi olos alku-nė.

Pirmutinės kurmio kojos pritaikytos kasimui žemės. Jos žvėriui tarnauja kaip žmogių spatas, kasant žemę. Kojos elina ne žemyn, kaip kitų žinduolių žvėrų, bet į šalis. Papulksiois ir plačios pėdos nukreiptos į pasturgalį. Trumpi pirštai beveik suaugę. Pirštai pasibaigia storais, užmailintais nagais.

Kasdamas ola po žeme, kurmis kasa, gramdo žemę pirmutinėmis kojomis, kaip mes gramdomė, ka nors iš indo su šaukštu, pavėikslan, likučius tešlos iš duonkubilio. Todėl pečiai ir priepečiai pirmutinį kurmio kojų trumpi ir pasikavoję teip, kad matyt tik koja. Kaulai pečių ir priepečių stori ir tvirti. Taigi pati koja išrodo kaipi pritvita prie trumpos rankenos. Todėl tai kurmis gali kasti žemę gana greitai ir lengvai.

Kurmio. Kurmio kojos ir takai po žeme.

Kasdamas ola minkštoje žemėj, kurmis prigelbita dar sau su galva. Snukis kurmio ilgas, išrodo kaipi triubelė; todėl tai galva jo išrodo kaipi kylis ir su ja žvėris, kaip kylis medį, piauja žemę. Kurmio snukutis gana tvirtas, kadangi jo viduryj yra kremzlė, bet pakaktinai lanki. Todėl tai kietoj žemėj kurmis su snuki negali kasti žemės; tokią žemėj jis gali kasti ola tik kojomis. Kad laike darbo, kasant kietą žemę, galva netrukdytų darbo, žvėrelis ją įtrankia į kakla. Galvą jis vartoja išmetant iškastą žemę laukan. Kaip tik iškastas žemės oloj prisirenka daug, kurmis iškasa perėjimą laukan ir stumdams iškastą žemę su galvute, išmeta ją laukan, ant paviršiaus.

Su upakalinėmis kojomis kurmis nekasa žemės, todėl jos sudetos teip kaip kojos kitų žvėrų; upakalinės kojos paskirtos bėgiojimui, bet kurmis ant paviršiaus pasirodo retai ir bėgioja negreitai.

Plaukai kurmio trumpi, minkšti kaip aksomas. Todėl, kasant žemę, dalelės žemės ir vandenio neprisigriebia prie odos. Parva planko juoda, todėl, išlindus iš olos, nelengva jį patėmyti, ypač kad jis išlenda iš žemės naktį. Nors kurmiai maži, bet jų kailius nuo neseniai pradėjo vartoti turtingų moterų skrandoms. Vienai skrandai reikia daug žvėrelių ir dėl kailių juos pradeda naikinti, nors tai labai naudingi žvėreliai.

Asinūjų grybelių kurmiai neturi, kadangi jie naikintų pasikurtinims ankštose požeminiose kanaluose. Kad ausų skylių neužkimtų, nesuterštų žemė ir pieszka, jas uždaro tam tikros odos raukšlės.

Kad žemė neužkimtų nosies, šnerių skylių nukreiptos į apačią. Akys kurmio labai mažos, vos matomos, nedidesnės už agnonos gaudos, pakavotos tarp plaukų; jos žvėreliui neatgabena nė jokios

naudos, iš jų žvėris nė nesinaudoja. Jos kurmai ir nereikalingos, kadangi ir su geriausiomis akimis tamsiose olose po žeme visgi nieko nematyty.

Dantys kurmio beveik toki jau kaip šikšnotsparnių. Kurmis, teip kaip ir šikšnotsparnis, maitinasi vabalais ir vabalų kirminais. Apart to, ēda jis peles, varles ir sliekus.

Kurmis įesko pagauties su pagelba savo išstusio snukio, kuris labai jauslus. Gelbi jam medžionėse ir labai išlavintas gir-dėlėjimas.

Kurmis nuolatai kasai po žeme, ant ko sunaudoja daug darbo ir pajiegy. Kad atginti sunaudotas pajiegas, jis turi daug ēsti, kadangi tik maistas sugrąžina darbe sunaudotas pajiegas. Iš tikro kurmiai labai ēdus ir nekencia, jeigu kitas kurmis medžioja netoli tos vietos, kur vienas medžioja.

Dideli žvėrys neišsimaityty vienas la vabalais, o kurmių maistu yra vabalai. Todėl kurmiai, kaip ir šikšnotsparniai, maži žvėreliai.

Lytiniai sliekai, kirminai karkvabalų ir kitoki vabalai ant žiemos įsiska giliau, kur žemė neįsala. Ant žiemos ir kurmis įsiska giliau, kur randa pakaktinai maisto. Todėl kurmiai nereikalauja žiemos miego ir ištikro jie ir žiemą medžioja, tik medžioja giliau, kur žemė neįsala.

Augščiau jau paminėjome, kokius gyvūnus gaudo kurmis. Jis minta tokiąs gyvūnas, kurie žmogui bledį daro.

Kurmįs jau tuom naudingas, kad kasa olas po žeme. Žebenškty naudojasi iš ty olij ir gaudo jose pasislėpusias peles, kurios daug blogo laukams daro; kurmių olos krauja lizdus bambalai arba žemėnės bitys, o jie yra labai naudingi, kadangi jie užvaisina žiedus vaisinių medžių ir kitokių augmenų.

Prieš kurmiai turi daug. Lapės, pelėdos, varnos ir garniai tykvoja, kada kurmiai išlenda iš olos išmesti žemę, žibenškty gaudo net locuose juos olose.

Ten, kur kurmis minta kirminais vodingų augmenims karkvabalų ir pelėms, jis padeda žemdirbiui ir jam yra labai naudingas. Ten gi, kur jis minta lytiniais sliekais, jis gali but vodingas, kadangi tie sliekai yra labai naudingi sūtvėrimai: sliekai išdirba dirvą ir ją paverčia į juodžemį. Bet net pakutiniame „atsitiktine kurmiai buva naudingas ten, kur sliekų prisiveisia per daug. Mat sliekai mėgsta vilkti į savo olas jaunus augmenų diegus, tai jeigu sliekai kur prisiveisia per daug, jie gali užkenti jauniems žemėnims ant dirvų. Bet, apvarsčius viską, kurmiai yra naudingais žvėris ir jų uereikia naikinti, nereikia užmušinėti. So duose, kur jie iškasa lyves ir gadiną žmogaus darbą, ten geriausiai lyvyti, bet neužmušinėti. Pievegose kur kurmiams visur yra pakaktinai naudingo darbo, kurį jie ir atlieka, naikindami kirminus vodingų vabalų.

Žemkasė tokio jau didumo kaip pelė. Ji, kaip ir kurmis, gyvena po žeme, todėl ją ir vadina žemkasė. Ji, teip kaip ir kurmis, turi trumpą ir minkštą vilną, mažas akis, uždengiamas odos raukšlėmis ausis ir išstusę snukutį. Pirmutinės kojos nepritaikytos teip gerai žemės kasimui kaip kurmiai. Todėl šitie žvėreliai neįstengia įskasinėti po žemę tokių kanalų olij, naudojami labiau gavalais žemėj osančiais plyšiais, lenda teigpi į kurmių iškastas olas. Žemkasė minta vabalais ir pelėms; žiemą tankiai atkanka į tvartus ir aruodus ir naikina peles.

Ežys negali gyventi po žeme, nes jis kur kas didesnis už kitus to skryliaus žvėris, turi apie vieną pėdą arba 30 centimetrų ilgio. Savo smailiu snukčiu ir tvirtais nagais jis, vienok, iškasa iš žemės peles, įesko teip puvančių lapų vabalų, jų kirminų ir sliekų. Kadangi ežys negali įsiskai žemėj, kur žiemos laike pasilepia visoki vabalai, svarbiausias ežių maistas, tai ant žiemos jis pasilepia į savo kur teip kelmų padarytą guštą ir ten užmiega, apbunda pavasaryj, atgijus vabalams. Nuo priučių ežys ginsai savo aštriais akstiniais: susivyniojusio į kamuolį ežio neįveikia nė kaimų šunės; saugoja jį nuo priešų teigpi parva panėsi į parvą žemės, dėl ko sunku ežį patėmyti. Pajutęs pavojų, ežys susirėkia į kamuolį. Ant galvos, kojų ir pilvo ežių nėra akstinių; todėl tai ežys pariečia kojas ir galvą po pilvą ir ant jų užtraukia akstinotą odą nuo nugaros. Tasyk ežys pavirsta į kamuolį, apsiausta iš visų pusių aštriais akstiniais ir prietas, puogės ant susirietusio žvėries, visur patinka akstinus ir jo neįveikia. Ežys gaudo teigpi nuodingas gyvates, varles ir peles, todėl jis yra nadingas sūtvėrimui, jį reikia todėl saugoti, o ne naikinti.

5 Dalis.

Gauzianti žvėrys.

Šito skryliaus žvėrys viršutiniame ir apatinime žande turi po didelių piaujančių dancū, panašių į kalta. Iltinių dantų neturi. Pirštai su aštriais nagais. Voverė turi 25 centimetrus arba apie 10 colų ilgio. Visas jos kuno sudėjimas priklaikty gyvenimui medžiuose. Voverių pirštai ilgi ir, teip kaip pirštai žmonių ant rankų, nesuauge. Todėl tai voverė gali apkabinti medžių šakas ir dručiai ant jų laikytiesi.

Užpakalinės kojos ilgos, hlemu lankus, todėl voverės lengvai persoka tarpus tarp medžių, snuolius dviejų sieksnių padaro lengvai.

Šokant, ilga uodega, uždengta dvim eilėm plaukų, yra styru. P uolant, arba šokant žemyn, uodega mažina pulimo smarkumą teip, kaip ištemptas lytsargis daleidžia žmogi nusiileisti be pavojaus nuo gana augstos vietos.

Voverė gali įleisti savo ilgus, aštrius nagus į medžių žievę ir vien ant nagų laikytiesi. Todėl tai voverės lengva įbėgti net į tiesiausius medžius.

Maista voverės suteikia girių medžiai. Jos ēda aruolių giles, riestus, pušų ir eglų skijas ir sėklas, jaunus medžių ugius.

(Toliaus bus)

Iš Amerikos.

Explozijos.

BIRMINGHAM, ALA. Išlėkė į padanges mailyms dalis Dupont Powder Co. dirbtuvų. Explozijos 5 darbininkai likosi ant vietos užmūkti.

Gaisrai.

DUBOIS, PA. Miestelyj Lindsey, Morgano namuose užgimė gaisras. Ugnyje pražuvo 6 vaikų Morgano; du kitu motinai iš degančių namų išmėtė per langą nuo 2 lubų.

NEW YORK. Sudėję čia dideli namai pn. 49—51. Elizabeth str. Bledį gaisro padarytą skaito ant 200000 dol.

PORTLAND, ORE. Sudėję čia Wodhams ir Kerr Brothers pardavinių. Nuostolis gaisro padarytus skaito ant 150000 dol. Gesinant ugnį, 4 ugnagesiai likosi sunkiai sužeisti.

Prezidento dukte rado sau vyrą.

Vyriausioji prezidento dukte, Alice, padarė sugertuves su kongresmanu iš Ohio Longworthu. Vestuves atsisub vasario mėnesy.

Nelaimės ant geležinkelio.

MEADVILLE, PA. Čia susimušė du karki. Prie to 2 ypatos tapo užmuštos, o 3 sunkiai sužeistos.

Iš darbo lauko.

1 BOSTON, MAS. Nuo naujų meitų, American Woolen Co. pakėlė ant 10% darbininkų algas. Minėta kompanija Sūvienose Valstijose turi 30 dirbtuvų.

2 PITTSBURG, PA. Dewies Wood Sheet Steel Co. dirbtuvės McKeesporte pasiulė darbininkams ant 25% mažesnes algas, kadangi kitaip dirbtuves reikės uždaryti. Darbininkai iki bled dirbtuvų savininkų pasiulymo ne priėmė.

3 NEW YORK. Suštraiakvo čia vežėjai didžiausios metės grocerijos, kadangi prie darbo priėmė ir ne prigulinius į unių vežėjus.

